

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 14
ΑΘΗΝΑΙ (136)

ΚΕΝΤΡΟΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΤΛΑΣ
Αριθ. Έρωτ. Π.Ε.Α. Π. 5 / 1970

A.
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ
ΔΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΘΙΜΟΝ ΠΥΡΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

✱

ΑΘΗΝΑΙ 1968
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

20/12/1970 25-1-1970

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

β'. 1) Οί κάτοικοι ασχολούνται μόνον εις τήν γεωργίαν ἢ μόνον εις τήν κτηνοτροφίαν ; ἢ συγχρόνως εις ἀμφοτέρας, δηλ. τήν γεωργίαν καί τήν κτηνοτροφίαν ;

Συγχρόνως εἰς ἀμφοτέρας

2) Οί τεχνίται (δηλ. οί βιοτέχναι) ασχολούνται ἐν παρεργῶ καί εις τήν γεωργίαν ; *Ναι. δι' ὡρισμένους ὡς κίβητες ἄρχοντες...*

γ'. 1) Εἰς τὰ μεγάλα κτήματα : τῶν γαιοκτῆμόνων (τσιφλικούχων), τῶν μοναστηρίων ποιοὶ εἰργάζοντο εἰς αὐτά ; καί ὑπὸ ποίους ὄρους ὡς ἄτομα ἢ μὲ ὀλόκληρον τήν οἰκογένειάν των ;

2) Πῶς ἐκαλοῦντο οὗτοι ; (κολλῆγοι, σέμπροι, μισακάτορες, σημασκατόροι κλπ.)..... Ποία ἦτο ἡ κοινωνικὴ των θέσις ;

3) Ποία ἦτο ἡ ἀμοιβὴ των ; (εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα) ;

4) Ἐχρησιμοποιοῦντο καί ἐργάται ; ἐποχικῶς, δηλ. διὰ τὸ θέρισμα, τὸ ἀλώνισμα, τὸν τρυγητὸν ἢ δι' ὅλον τὸν χρόνον ; Ἄπὸ ποῦ προήρχοντο οὗτοι ; ἦσαν ἄνδρες μόνον ἢ καί γυναῖκες ; ποίαν ἀμοιβὴν ἐλάμβανον ; ἡμερομίσθιον εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος ;

5) Ἐχρησιμοποιοῦντο καί δοῦλοι (ὑπηρέται) ἢ δοῦλαι ; Ἐὰν ναί, ἀπὸ ποίους τόπους προήρχοντο ;

6) α) Οί νέοι καί αἱ νέαι τοῦ τόπου ποῦ ἐπήγαιναν δι' ἀνεύρεσιν ἐργασίας ; *Ναι. διὰ τὴν Ἀμερικήν, εἰς Περσὴν ἠδὲ εἰς Κερατείαν Ἀσίαν*

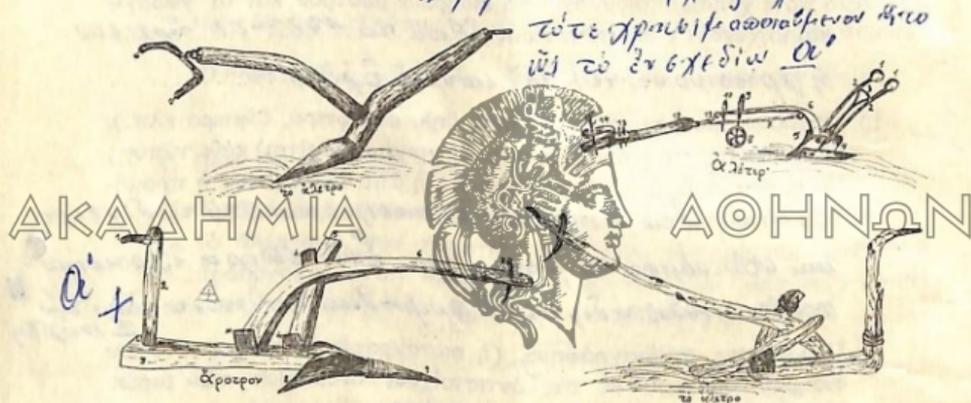
β) Ἐπήγαιναν ἐποχικῶς ὡς ἐργάται..... ἢ ὡς τεχνίται κτίσται, γύφτοι (σιδηρουργοί), βαφεῖς (μπογιατζήδες), πρᾶματευτάδες (ἐμποροὶ) κλπ. ; *Ναι. ὡς ἐργάται διὰ ἐκβύσιμο βετονίου ἠδὲ εἰς Κερατείαν. εἰς Καρμύνην...*

4) Μηχανή δεσίματος τῶν σταχύων (δεματιῶν)... 0.....

5) Μηχανή ἀλωνισμού *Ἰ. Φ. Δ. 1953*.....

στ'. 1) Τὸ ξύλινον ἄροτρον. Ποῖος κατασκεύαζε (ἢ κατασκευάζει) τὸ παλαιὸν ξύλινον ἄροτρον *Δημήτριος αἰ. Ἰσίδωρος αἰ. γ. μαρμαί*

2) Ποία ἦτο ἡ μορφή τοῦ παλαιοῦ ξυλίνου ἀρότρου εἰς τὸν τόπον σας καὶ ποία εἶναι σήμερον. Ποῖαι διαφοραὶ ὑπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν) εἰς τὸ χρησιμοποιούμενον ἄροτρον εἰς τὸν τόπον σας ἀπὸ τὰ εἰκονιζόμενα ἐνταῦθα ; *Χίμαιροι δὲν ὑπάρχει ζύγιον. Τὸ τότε χρειαζομένη ἀποστέλλεται ἐκ τοῦ ἐν ἐσχιδίῳ αἰ'*

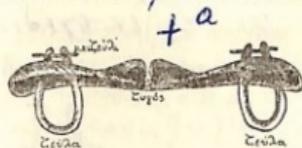

3) Ἰχνογραφήσατε τὸ ξύλινον ἄροτρον⁽¹⁾ καὶ τὸν ζυγὸν ὡς ἀπαντᾶται εἰς τὸν τόπον σας καὶ παραθέσατε τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἐν χρήσει ὀνόματα τῶν διαφόρων μερῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ. *Ἐκτὸ Ἰσίδωρον μὲ τὸ ἐν ἐσχιδίῳ αἰ. τὸ*

1. <i>Χεροζαβή</i>	6. <i>Σταβάρι</i>	11. <i>ἄροτρον, ὀζυχός</i>
2. <i>ἡγετρονορά</i>	7. <i>κλιδί</i>	<i>ἔξω ὡς ὁ ἐν τῷ</i>
3. <i>Καυκαίρι</i>	8. <i>ἄτερὸ</i>	<i>ἐσχιδί. Ἐσχιδίον</i>
4. <i>Σφῆν. εἰ</i>	9. <i>ἴνι</i>	13. <i>α</i>
5. <i>Σωάθη</i>	10.	14.
		15.

(1) Ἐάν εἶναι δυνατόν ἀποστείλατε καὶ φωτογραφίαν.

- 8) α) Διά τόν ἄροτρον (ζευγάρισμα, ὄργωμα) ποῖα ζῶα ἐχρησιμοποιοῦντο (ἢ χρησιμοποιοῦνται): βόες ἢ ἄλλο ζῶον, δηλ. ἵππος, ἡμίονος, ὄνος. *Πρό. τεύ. 1940. Δικτυδωφ. βόες, βύφ. ἄροτρον μόνον κτήνησι κερύει, ὡς καὶ ἴασι καὶ ὄνοι βωανίως.*
- β) Ἐχρησιμοποιοῦντο (ἢ χρησιμοποιοῦνται) διά τὸ ὄργωμα δύο ζῶα ἢ ἓν; *.. δύο ..*
- 9) Διά τὸ ζευγάρισμα μὲ δύο ζῶα ἤτο (ἢ εἶναι) ἀναγκαῖος ὁ ζυγός; *.. Ναι ὁ τύπος α. διὰ τὰ βόδια μόνου ..*

Σχεδιάσατε τὴν μορφήν τοῦ παλαιότερου καὶ τοῦ σημερινοῦ ζυγοῦ (ἢ φωτογραφήσατε αὐτὸν) καὶ ὀνομάσατε τὰ διάφορα μέρη καὶ ἐξαρτήματα αὐτοῦ. (π.χ. λουριά, λοῦρα, ζεύλες, πιζεύλια κλπ.). *.. Σκέψασθε. Διατίθεται. ζυγός. ὄνος. μαζγάρι. γ*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 10) Σχεδιάσατε ἰδιαίτερος τὴν μορφήν τῶν ζευκῶν τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν τόπον σας. *.. α. διὰ τὰ βόδια ..*

- 11) Πῶς λέγεται εἰς τὸν τόπον σας ὁ κρίκος ἐκ σιδήρου, ξύλου ἢ σχοινίου, ὁ ὁποῖος τοποθετεῖται εἰς τὸν ζυγὸν (πολλαχοῦ: λοῦρα, κουλλούρι), προσδέεται δὲ εἰς αὐτὸν τὸ ἄροτρον διὰ τὸ ὄργωμα; (Σχεδιάσατε αὐτόν). *.. ἢ κουλλούρι ..*

- 12) Ἀπὸ πότε γίνεται τὸ ὄργωμα δι' ἑνὸς ζώου *.. ἢ ἐν βουνῶν / ζῶου ..*
- Πῶς γίνεται ἡ ζεύξις του (τὸ ζέψιμον) εἰς τὸ ἄροτρον; *..*

Περιγράψατε και σχεδιάσατε (ή φωτογραφήσατε) την σκευήν, την οποίαν φέρει τὸ ἄλογον ἢ ἄλλο ζῶον διὰ νὰ προσδεθῇ εἰς αὐτήν τὸ ἄροτρον.....

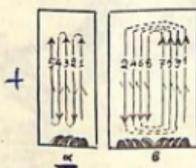
ζ. Ἀροτρίασις (ὄργωμα) καὶ σπορά.

α) Ποῖος ὄργωνε παλαιότερον (ἢ σήμερον) ; 1) ἄνδρας (ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ ἀγροῦ ἢ ἄλλος) ; 2) γυναῖκα ; 3) ὑπηρέτης. Σημειώσατε ποῖα ἢ συνήθεια εἰς τὸν τόπον σας. *ἄνδρας ἐν κείνῳ ὁ ἰδιόκτης τῆς ἐκμ. καὶ γεωργ. ἐπεὶ ζέτον εἶπε ἄρχικε ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν γῶν.....*

- β) 1) Περιγράψατε λεπτομερῶς, πῶς γίνεται τὸ ζεύξιμον τῶν βοδιῶν (ἢ τοῦ βοδιοῦ, τοῦ ἀλόγου) εἰς τὸ ξύλινον ἄροτρον. (Παραθέσατε, εἰ δυνατόν, καὶ φωτογραφίαν). *τοῦ β. ἀφραυβατῶν. γυχά καὶ ἐπὶ κομποῦρι του ἐφαινε τὸ σταβάρη καὶ ἐν ἐδὲ ἐπερὶ τὸ κλειδί. Μὲ ἔχοινιά δ' ἐφ' ἐν ἄβ' τὰ κέρατα καὶ τὸ ἄλλο ἀμρο. ὅτι ἀρετρονοῦρὰ ὁ γεωργ. καὶ τῶν διπλῶν ἐν ἐπὶ*
- 2) Πῶς γίνεται τὸ ζεύξιμον εἰς τὸ σιδηροῦν ἄροτρον..... *ἴσῃ α. θ. φοροῦν τὴν ζευγαρίαν ἐπὶ λαφὸ τῶν γῶν θὰ εἶναι ἄμικτερά τιν' ἐπιπέδου ἀπὸ ἴσθ' ὅς ὁ ἀπὸ τὸ ἀροστῆρον εἰς τὸ γυχὸ καὶ ἐφ' ἐν τῶν ἰσθ' θὰ εἶναι μολιαν. τῶν γεωργ. ὁ γεωργ. ἐπὶ τὸν ἀροστῆρον ἐπὶ τῶν*
- 3) Πῶς κατευθύνει ὁ γεωργὸς τὰ ζευγμένα ζῶα (ἢ τὸ ζῶον) κατὰ τὸ ραβδὸν ὄργωμα με σχοινί, τοῦ ὁποῦ τὰ ἄκρα ἔχουν δεθῆ εἰς τὰ κέρατα *ἐπὶ τῶν τῶν ζῶων ἢ ἄλλως ; (Περιγραφή καὶ σχεδιάσμα ἢ φωτογραφία). ἔχει μία τὰ πλάσι θάνατι με καὶ ἔχοινιά καὶ ἐπὶ τῶν..... ῥοδῆλα τὸ ἐν ἀμρο. ἔχει δ' ἐν τῶν ἀρετρονοῦρὰ..... ὅπου εἶπε ὅτι τὸ ἀροστῆρον καὶ τὸ ἄλλο ὅτι καὶ ἄροστῆρον*

- 4) Σχεδιάσατε πώς ἐγένετο παλαιότερον (ἐπίσης πώς γίνεται σήμερον) τὸ ὄργωμα. Ὁργώνεται τὸ χωράφι μὲ ἀνοιγομένας αὐλακὰς (αὐλακιές) κατ'εὐθείαν γραμμὴν, ὡς τὸ κατωτέρω σχεδιάγραμμα(α);

καὶ ὁμοίως τὸ χωράφι ὁργώνεται κατ'εὐθείαν γραμμὴν ὡς τὸ ἐπὶ τὸ ἑξῆς σχεδιάγραμμα (β);

Σημειώσατε μὲ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ποῖον ἐκ τῶν ὄργωμάτων τούτων (α, β) εἶναι ἐν χρῆσει εἰς τὸν τόπον σας. Ἐὰν ὑπάρχη ἄλλος τις τρόπος ὄργωματος σχεδιάσατε καὶ περιγράψατε αὐτόν.

- 5) Ἡ σπορὰ καὶ τὸ ὄργωμα τοῦ ἀγροῦ ἐγένετο (ἢ γίνεται ἀκόμη) εἰς λωρίδας (δηλ. σπορὴς ἢ σποριές, ντάμιες, σιασιές, μεσοδράδες κ.λ.π.); ἔχιντο εἰς ὁμοίους...

Πῶς ἐχωρίζετο ἡ λωρίς (ἢ σποριά); μὲ αὐλακιὰν; μὲ αὐλακίαν.

- 6) Ποῦ ὑπάρχει ἡ συνήθεια νὰ γίνεται ἡ σπορὰ τοῦ σίτου καὶ ἄλλων δημητριακῶν μόνον μὲ σκαπάνην, δηλ. νὰ μὴ χρησιμοποιηθῆται ἄροτρον; ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁμοίως ὡς τὸ ἐπὶ τὸ ἑξῆς σχεδιάγραμμα (β);
- 7) Ποῖοι τρόποι ἢ εἶδη ὄργωματος (ἀροτριάσεως) ἦσαν ἐν χρῆσει παλαιότερον (ἢ σήμερον). Δηλ. ἡ διάνοιξις τῶν αὐλάκων μὲ τὸ ὑνί: καθέτως, πλαγίως, βαθιὰ κλπ.

καθίως

μα ἢ τὰ χόρτα, ριζίδια, τὰ ὁποῖα κολλῶνται εἰς αὐτά. Μὲ ἔλλειψοειδῆ σιδηρᾶν ράβδον, ἢ ὁποῖα ἔχει τοποθετηθῆ εἰς τὸ ἐν ἄκρον τοῦ βουκέντρου ἢ μὲ ἄλλον τρόπον; *Μ.Ε. Ἐλ. Πειροειδῆ. β. 1.*

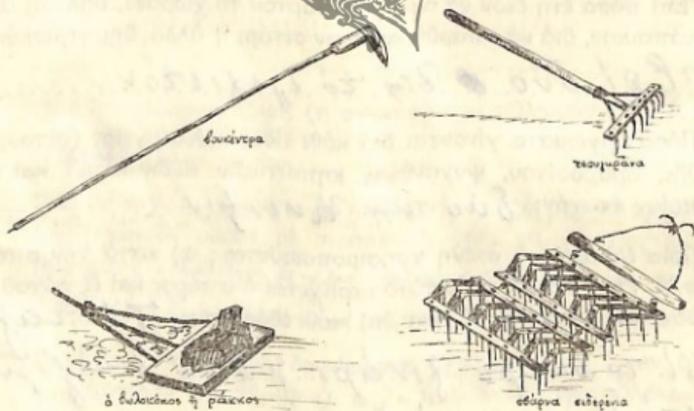
*.. δεικνύουσα ράβδον, μ.ε. τὰ σιδηρὰ καὶ μ.φ. κ.β. ..
.. φορῶν τὸ ζυγὸν ..*

2) Γίνεται μετὰ τὸ ὄργωμα ἰσοπέδωσις τοῦ χωραφιοῦ (σβάρνισμα, διβόλισμα); *Μ.Α.Ι. Ἐ. Βάρνισμα.*

3) Ἡ σκαφή μερῶν τοῦ ἀγροῦ ποῦ δὲν ἔχουν ὀργωθῆ (μὲ σκαλίδα, τσαπί κ. ἄ.); Νὰ γίνῃ εἰς τὴν θέσιν τῶν ὡς ἄνω (1-3) ἐρωτημάτων περιγραφὴ ἐκάστου ἐν χρήσει ἐργαλείου καὶ νὰ παρατεθοῦν σχεδιάσματα ἢ φωτογραφίαι. (Παρατίθενται ἐνταῦθα ἐνδεικτικῶς σχεδιάσματα τινῶν ἐκ τούτων).

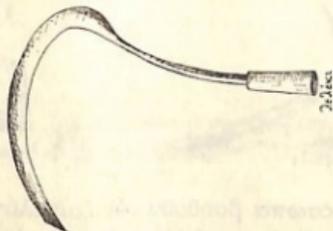
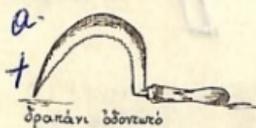
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

γ) Ἐργαλεῖα διὰ σκάψιμον καὶ σκάλισμα τοῦ ἀγροῦ ἢ τοῦ κήπου· π.χ. ὁ κασμάς, ἢ τσαπί κ. ἄ. (Σημειώσατε τὸ ὄνομα, τὴν χρῆσιν

π.χ. με τὸ δρεπάνι, τὸ μαχαίρι κλπ.) *Μέ δρεπάνι..*
ὡς τὸ κατωτέρω (α).

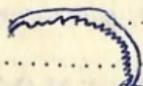
Ἐάν ἦσαν (ἢ εἶναι ἀκόμη ἐν χρήσει) διαφόρων εἰδῶν δρεπάνια ἢ ἄλλα μέσα θερισμοῦ, παρακαλοῦμεν νὰ τὰ περιγράψετε· ἐπίσης νὰ σχεδιάσετε τὰ ἐργαλεῖα ἢ νὰ τὰ φωτογραφήσετε. *Ἐνα εἶδος..*
δρεπανιοῦ ὀδοντωτοῦ ὡς τὸ κατωτέρω (α) με...
ὀδοντωτὰ ἀριστωντὸ με ζυλινὴ χειρολαβή...

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΘΗΝΩΝ

2) Μὲ δρέπανα ἢ μὲ ποῖα ἄλλα ἐργαλεῖα (π.χ. κόσες) ἐθερίζοντο (ἢ θερίζονται) τὰ χόρτα (π.χ. τὸ τριφύλλι κλπ.) διὰ τροφὴν τῶν ζώων (βλ. παράδειγμα εἰς τὴν κατωτέρω εἰκόνα) *Μέ δρεπάνια.*

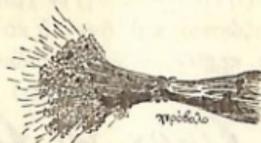
3) Ἡ λεπίς (δηλ. ἡ κόψη) τοῦ δρεπανιοῦ ἢ ἄλλου θεριστικοῦ ἐργαλείου ἦτο ὀμαλή ἢ ὀδοντωτή; *ἦτο ὀδοντωτή.*

4) Πῶς ἦτο κατεσκευασμένη ἡ χειρολαβή του; (σχεδιάσατε ἢ φωτογραφήσατε αὐτήν). Ὁ σιδηροῦς σκελετὸς πῶς ἐλέγετο;.....

ἦ χειρολαβή ἐπο. ἀπὸ ζύλου.. ἐτραχηλιή,
κόψη
χειρολαβή

5) Πώς λέγονται τὰ τοποθετούμενα μαζί δράγματα ; Πολλαχού κα-
 λούνται ἀγκαλιές. *Σ. κερ. βορ. α. και. τ. α. ο. γ. ο.*
μυγ. α. ο. β. και. γ. ι. δ. ε. ζ.

γ. Οἱ θερισταί.

1) Ποιοὶ θερίζουν : ἄνδρες καὶ γυναῖκες ; Ὑπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν)
 θερισταί, οἱ ὅποιοι ἤρχοντο ὡς ἐπαγγελματῖαι δι' αὐτὸν τὸν
 σκοπὸν ἀπὸ ἄλλου τόπου καὶ ποῖον ;

*ἤ. κ. δ. ρ. και. γ. υ. αἰ. κ. ε. δ. ι. ρ. ο. ν. ο. ν. ἰ. θ. ω. λ. χ. ι.
 ν. αἰ. κ. ε. ζ. Π. ρ. ο. τ. ο. 1920. ἄρ. χ. ο. ν. ο. α. τ. α. δ. φ. ο.
 θ. ι. ρ. ι. τ. αἰ. ἀπὸ τ. ο. κ. ρ. ι. ο. ν. Ἀ. γ. ρ. ι. ἀ. ν. ο. ι. θ. α. ι. κ. α. ν. ι. α. ε. ζ. ..*

2) Πώς ἠμείβοντο οὗτοι με ἡμερομίσθιον (μεροκάματο) ἢ κατ'
 ἀποκοπὴν (ξεκοπῆς). Ποῖα ἦτο ἡ ἀμοιβή εἰς χρῆμα ἢ εἰς
 εἶδος ; Τὸ ἡμερομίσθιον ἦτο μετὰ παροχής φαγητοῦ ἢ ἀνευ
 φαγητοῦ ; (Παραθέσατε με τὰς πληροφορίας καὶ τὴν σχετικὴν
 εἰς τὸν τόπον σας οἰκονομολογίαν)

*.. Μ. ε. ἡ. π. ρ. ο. ρ. ι. ο. ν. και. αἰ. ἀ. μ. ο. ι. β. ε. ε. δ. ι. δ. κ.
 τ. α. εἰ. ζ. ε. δ. ο. λ. Π. ρ. ο. τ. ο. 1940. τ. ο. ἡ. γ. ρ. ο. ρ. ι. ο.
 ε. δ. ι. ο. ν. ἡ. π. ο. μετὰ φαγητοῦ. Ἐ. π. τ. α. ἰ. ἰ. ε. τ. ο. ἀ. ρ. ε. ν. ε. ι.
 κ. α. ο.*

3) Οἱ ἄνδρες ἢ αἱ γυναῖκες ἔφερόν τι εἰς τὰς χεῖρας πρὸς προφύ-
 λαξιν, ἰδίᾳ τῆς ἀριστερᾶς, κατὰ τὸν θερισμὸν ; Ἐπίσης κατὰ
 τὴν ἔναρξιν τῆς ἐργασίας τὴν πρώτην ἡμέραν περιεβάλ-
 λοντό τι εἰς τὴν μέσην τοῦ σώματος διὰ νὰ μὴ αἰσθάνωνται
 κόπωση (δηλ. νὰ μὴ πονῆ ἡ μέση των) ;

*.. τ. ο. κ. ε. ρ. ι. δ. ι. ο. ν. ἔ. γ. ρ. ο. ν. εἰ. ω. ο. ζ. ε. ἀ. ρ. α. ἰ. ἀ. ρ. α. ἰ. ο.
 τ. α. ζ. ι. ν. Μ. ε. ρ. ι. κ. α. ο. ε. ν. ἡ. θ. ι. ο. ν. κ. α. ἰ. μ. ἡ. ν. ο. ν. ..
 τ. ο. κ. ρ. ι. ε. κ. τ. ο. ν. ἀ. ρ. ὤ. τ. α. ὄ. χ. ι. ἑ. κ. ἰ. ρ. α.*

2) Πώς ἐγένετο τὸ δεμάτιασμα ; Ποῖος ἔδενε τοὺς στάχους καὶ ποῖος τοὺς μετέφερε καὶ τοὺς παρέδιδεν ὡς χεριές, ἀγκαλιές ; Πῶς ἔδένοντο· μὲ κοινὰ σχοινία, μὲ σχοινία κατεσκευασμένα ἀπὸ βελονοειδεῖς θάμνους, π.χ. βροῦλλα, σπάρτα κλπ. Κατὰ τὸ δέσιμον τῶν δεματιῶν μήπως ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ἐργαλεῖόν τι ; Περιγράψατε λεπτομερῶς τὴν ἐργασίαν ταύτην μετὰ παραθέσεως σχετικῶν σχεδιασμάτων ἢ φωτογραφιῶν.....

Παλλές χεριές, μαφι. κ.τ.λ. ἔδεναν. εὐκαρδίδες.
 λυγιάθω. αἱ. ἄνδρες. ὅταν ἀρχί.ε. τὸ δέσιμον...
 διαλέξαν. τὰ μεγαλύ. ταρα. ἐτάχια. ἔδεναν.
 .4.4. μαφι. ἀπὸ. τὰ μετὰ ἄχια. τοῦ. καὶ. τὰ
 ἔεπριβαν. καὶ. τὰ. εἶχαν. ἔταμα. χιὰ. τὸ δέσι-
 μο.. κατόσιν. ἀρχί.ον. κ.ε. ἀμολοιδούν. τοῦ.
 θριπτά. κα. μαφείον. εἰς χεριές. καὶ. κ.ε. τ.ε. δένον.
 δεμάτια (βασ. λ. δ. ε. ε.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

3) Τὰ δεμάτια μετὰ τὸ δέσιμον ἀφήνοντο εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἢ συνεκεντρώνοντο εἰς ὠρισμένον μέρος τοῦ θερισμένου ἀγροῦ ; Πόσα δεμάτια συνεκεντρώνοντο ἐκεῖ καὶ πῶς ἐτοποθετοῦντο; Ἄφκ-

. βωλ. μετὰ. τὸ. δέσιμο. ἀρχί.ε. τ. μετὰ. φρά.
 . βέ. ὑπριβμένα. με. ἐρά. ἀ. τ. κ. β. ἰ. ο. ἐ. τ. ἀ. κ. ὡ. ν. ι. κα.
 . ζ. κ. ε. τ. ἀ. τ. ο. σ. ο. δ. ε. τ. ὡ. θ. α. ν. . β. ε. . κ. υ. κ. ρ. ι. μ. ο. ὡ. λ. θ. β. ε.
 . ρ. ο. ὡ. λ. με. τοῦ. ἐ. τ. ἀ. κ. ὡ. λ. ὡ. ρ. ὡ. λ. τ. ὡ. κ. ἐ. ν. τ. ρ. ο. ν. . ὅ. θ. α. .
 μαφι ἔθιαναν τὰ λεγομένη θημωνιά.

ε. Συγκομιδὴ τῶν γεωμήλων.

1) Ἀπὸ πότε ἤρχισεν ἡ καλλιέργεια τῆς πατάτας εἰς τὸν τόπον σας ; Πῶς ἀκριβῶς εἶναι ἀγνωστον ἀδύνατον ὠρό. τος 1890. αὐτὸ εἶναι βέβαιον.

Πότε γίνεται η σπορά ή τὸ φύτευμα αὐτῆς... Τὸν Ἰαννουάριο

- 2) Πῶς ἐγένετο (ἢ γίνεται) ἡ ἐξαγωγή (βγάλισμο) τῶν γεωμῆλων ἀπὸ τὸ χωράφι; Μὲ σκαπάνην, μὲ ἄροτρον ἢ μὲ ἄλλον τρόπον. Περιγράψατε τὸ σχῆμα τῆς σκαπάνης, τοῦ ἄροτρου κλπ. παραθέτοντες καὶ σχετικὸν σχέδιον αὐτῶν ἢ φωτογραφίαν.

Παραμέτρεσα μ.έ. τὸ βουνόβλαστο. βουνόβλαστο
 τσάβια. μίμερα μ.έ. τὸ ἄροτρον. τὸ δίφτρο
 τὸ βιδιόφρον. τὸ βουνόβλαστο. φαν. Στρατιοφο-
 ροιοῦν. φαντοῦ.

στ. Συγκομιδὴ τοῦ σανοῦ.

- 1) Ἐσυνθηζέτο παλαιότερον ἡ διατροφή τῶν ζώων κατὰ τὸν χειμῶνα μὲ ξηρὰ χόρτα (π.χ. σανόν, τριφύλλι, βίκον). Ἐάν ναι, περιγράψατε πῶς ἐγένετο ἡ καλλιέργειά του, ἔπειτα ἡ κοπή, ἡ ξήρανσις καὶ ἡ φύλαξις αὐτοῦ.

Μαί. βιμμερα. αἰόβη
 βουνόβλαστο. κα. τρέφουν. τὸ ψῆμα μ.έ. βανόν. καὶ βίον.
 Τὸ φθινόπωρον. αἰόβ. καὶ βίον. ἔχεννα. ἢ βωρα εἰς
 τοῦ χιμαριῶ. φού. ἀπὸ τὸν φρῶτο. χρόνα. εἶχαν. ὀρχώβει
 καὶ δικολίβει. Τὸν Μαίον. φαν. αἰόβη καὶ κλάβη. ὑφρῆβουν ἐν
 ἔνο φράβων

- 2) Πότε ἐθερίζετο ὁ σανός καὶ μὲ ποῖον ἐργαλεῖον (δρέπανον, κόσσαν κ.ἄ.).

Ἀρχέ. Μαίον. μ.έ. τὸ δρέπανον. τὸ γνωστοῦν.
 (Παραθέσατε καὶ σχεδιάσματα ἢ φωτογραφίας).....

- 3) Ζήρανσις τοῦ χόρτου καὶ δέσιμον. Ποῖα ἐργαλεῖα ἐχρησιμοποιοῦντο; (Παραθέσατε μετὰ τῆς περιγραφῆς καὶ τὴν σχετικὴν τοπικὴν λαϊκὴν ὀνοματολογίαν, ὡς καὶ σχεδιάσματα καὶ

- 5) Τὸ ἀλώνι ἀνήκει εἰς μίαν μόνον οἰκογένειαν ἢ εἰς περισσοτέρας ; ἐὰν τοῦτο ἀνήκη εἰς πολλές οἰκογενείας, πῶς γίνεται ἡ χρῆσις του, δηλ. με ποίαν σειράν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ;

..Τὸ ἀλώνι ἀνήκει εἰς μία οἰκογένεια... ..

- 6) Ἀπὸ πότε ἀρχεται τὸ ἀλώνισμα καὶ πότε λήγει ; *Ἡμέρ. 15..*

Ἰουνίου. μέχρι τέλος Ἰουλίου.

- 7) Εἶδη ἀλωνιῶν (ἀναλόγως τῆς κατασκευῆς των)· π.χ. χωματάλωνο (με δάπεδον ἐκ χώματος)· πετράλωνο (με δάπεδον ἐστρωμένον με πλάκες).

(Περιγράψατε τὴν κατασκευὴν ἐκάστου καὶ παραθέσατε σχεδίασμα ἢ φωτογραφίαν αὐτοῦ) *ὡν γὰρ ἔβην τὰ ὠρεζωμένα. εἶχανται κυκλὸς ἐν κέντρῳ παρῆκε ἕνα βελάριος τὸ ἔκθερό καὶ ἡ ἀφάνεια του κομῶτε καὶ ἡ ἀλάτις.*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

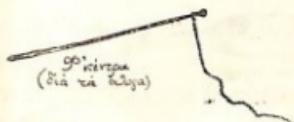
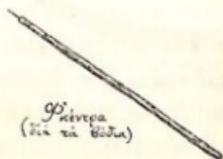
- 8) Πῶς ἐπισκευάζεται τὸ ἀλώνι ἐκαστον ἔτος πρὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ ἀλωνισμοῦ· (π.χ. τοῦ χωματάλωνου : καθαρισμὸς αὐτοῦ καὶ ἐπάλειψις τοῦ δαπέδου καὶ τοῦ γύρω τοιχώματος, ὅπου ὑπάρχει, με πηλὸν ἐκ χώματος ἢ συνηθῶς διὰ μείγματος κόπρου βοῶν καὶ ἀχύρων). *Πρὸ τῆς ἐναρξέως. τὰς ἀγνικίβων. ἐκὼς τοῦτο*

ταῖς χάρτα φανὶ ἔχον φεζωβεί. μεταξὺ τῶν ἀγαμῶν καὶ ἐν οὐνεκεία. ἐγένετο. ἐπὶ ἀλάτις. τῶν ἐν ἡ. β. ε. τῶν ἀγαμῶν διὰ μείγματος κώφρου βοῶν καὶ ἀχύρων.

- 9) Ἡ ὡς ἄνω προετοιμασία τοῦ ἀλωνιοῦ καὶ ἡ ἐναρξις τοῦ ἀλωνισμοῦ γίνεται ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ; ...*Ἡμέρ. 1.*

- 10) Πῶς γίνεται ἡ τοποθέτησις εἰς τὸ ἀλώνι τῶν δεματιῶν, ὅπου ὑπάρχει ἀλωνόστυλος, ὡς καὶ τὸ ἀπλωμα τῶν σταχύων πρὸς ἀλω-

- 15) Πώς λέγεται ή εργασία του άλωνίσματος ενός άπλώματος, δηλ. ενός στρώματος σταχύων έντός του άλωνιου. (Έν Κρήτη καλείται δούλα). Πόσαι στρώσεις (δηλ. άπλώματα) σίτου, κριθής, βρώμης κλπ. ήλωνίζοντο καθ' ήμέραν (Έ.ν.α. άλωικι.) *επει. ελιγγο.*
Ένα π.μ. ήφ. φαν.

- 16) Πώς λέγονται οι άλωνισθέντες στάχυες, προτού λιχνισθούν διά να άποχωρισθούν τά άχυρα από τον καρπόν ; (έν Κρήτη : μάλαμα)
Ραφινι.

- 17) Ποιοι άλωνίζουν : ό ίδιος ό γεωργός με ίδικά του ζώα ή ύπήρχον (ή ύπάρχουν άκόμη) ειδικοί άλωνιστοί (έν Αιτωλία : βαλμάδες, δηλ. τσσιπάνηδες, καλούμενοι άλωνιστοί και άγωγιάτες), οι όποιοι έχον βόδια ή άλογα και άνελαμβάνου τον άλωνισμό. *Φ.β.α.ι.*

*έχαν. ίδιμά. καν. ζώα, άν. έχον. λιχ. βι. τάρ. για
 έδων. έ. μέ. φρακι. μοσαι. έ. καν. και. δι. κιά. τιν. Δ.ι. ω. φ. 660 -
 τ. φ. α. ι. φ. ρ. μ. β. ι. μο. σ. ι. ο. υ. έ. καν. τ. α. υ. β. ο. λ. μ. α. δ. ε. σ. ω. α. έ. καν
 δ. ι. κ. α. τ. ο. υ. ά. π. ο. ρ. α.*

- 18) Πλήν του μέσου τούτου με ζώα και με άλωνιστικόν εργαλείον ύπήρχον παλαιότερον εις χρήσιν άλλα μέσα χωρισμού του καρπού από τους στάχους π.χ. τó κοπάνισμα αυτών με χονδρόν ξύλον (τον κόπανον) ή με άλλον τρόπον ; (βλ. κατωτέρω έν σελ. 26 εικόνα).

*Ο. χ. ι. δ. ι. ν. φ. ρ. μ. β. ι. μο. σ. ι. ο. υ. έ. καν. τ. α. υ. β. ι. κ. α. ρ. ι.
 .. μόνον. χ. ι. ν. φ. α. κ. ή. και. τ. α. β. ι. κ. α.*

- 19) 'Ο κόπανος ούτος πώς έλέγετο : έκ ποίου ξύλου κατεσκευάζετο : πόσον μήκος και πάχος είχε και ποιον τό σχήμά του ;

*Α. Έ. λ. ι. γ. η. α. μ. ο. φ. α. ν. α. σ. ή. τ. α. έ. μ. χ. α. ι. κ. ή. 50. φ. ο. ν. τ. ο. υ. s
 μ. ή. κ. α. s. 1.5-2.0. φ. λ. α. π. α. s. και. π. α. ί. κ. α. s. 3-4. έ. κ. :*

- 20) Τὸ κοπάνισμα τῶν σταχύων ἐγίνετο εἰς τὸ ἄλωνι ἢ εἰς τὴν αὐλήν; Διὰ ποῖα δημητριακὰ ἐγίνετο (ἢ γίνεται) χρῆσις τοῦ κοπάνου; (π.χ. φακῆς, ρεβιθιῶν κλπ.)... *Φακῆς... ρεβιθίου... βίτου... εἰς αὐτὸν αὐτὸν*.....

κόπανος στρογγυλός

ξύλο καμπυλωτό διὰ τὸ κοπάειν μικροῦ ἀμφοῦ δημητριακῶν...

σπάρταλο

Ὑπὸ πόσων καὶ ποίων προσώπων ἐγίνετο· μόνον ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς οικογενείας ἢ καὶ συγγενῶν; Ἄνελάμβανον τὸ ἔργον τοῦτο ἄλλα πρόσωπα ἐπ' ἀμοιβῇ; Πῶς ἐκαλοῦντο τὰ πρόσωπα αὐτά; Πῶς ἐγίνετο τὸ κοπάνισμα τοῦτο διὰ τὰ δημητριακὰ μεγάλων παραγωγῶν; .. *οἱ οἱ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας... β. γ. γ. τ. κ. α. δ.*.....

- 21) Ποῦ ἐτοποθετοῦντο (ἐξηπλοῦντο) οἱ στάχυες διὰ τὸ κοπάνισμα. Ἐγίνετο τοῦτο ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐπὶ ξύλου; Πόσαι στρώσεις (δηλ. ἀπλώματα) σταχύων ἐκοπανίζοντο τὴν ἡμέραν; Τὸ κοπάνισμα ἀπέβλεπε μόνον εἰς τὸν χωρισμὸν τοῦ καρποῦ ἢ

ἀπὸ τὸν καρπὸν, καρφώνεται τι ἐπάνω εἰς τὸν σωρόν; Μήπως μα-
χαίρι, τὸ θρινάκι ἢ ἄλλο τι; Τί λέγεται κατὰ τὴν πράξιν ταύτην
καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν γίνεται τὸ ἔθιμον τοῦτο.....

Διπλῆς εἶχε. εἰρήμης. οὐχ ἄλλο. ἰὸν. ἰὸν. ἰὸν.
 ἀφί.
 ἔχ.
 ἀφί. ἀφί. ἀφί. ἀφί. ἀφί. ἀφί. ἀφί. ἀφί. ἀφί.

2) Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον γίνεται τὸ ἀνέμισμα; (Πῶς λέγεται τοῦτο :
φτυάρι, θρινάκι; Ἰχνογραφήσατε τοῦτο.....

Μὲ τὸ δειρῖον. καὶ τὸ ζυγόν. ἀφί. ἀφί. ἀφί.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

3) Ποῖος λιχνᾶ (ἀνεμίζει) ἄνδρες, γυναῖκα, εἰδικὸς λιχνιστῆς ἐπ' ἀμοιβῇ;

Ἄνδρες. καὶ γυναῖκα. εἰδικὸς λιχνιστῆς ἐπ' ἀμοιβῇ.
 καὶ οἱ βυγγεῖς. καὶ οἱ βυγγεῖς.

4) Πῶς λέγονται τὰ χονδρὰ τεμάχια τῶν σταχύων, τὰ ὅποια μετὰ τὸ
λίχνισμα παραμένουν μετὰ τοῦ καρποῦ (εἰς τινὰς τόπους καλοῦν-
ται : κόντυλοι, κόμπια). Πῶς ἀποχωρίζεται ὁ καρπὸς ἀπὸ τοὺς κον-
τύλους ἢ τὰ κόμπια; Ποῦ συνηθίζεται νὰ γίνεται δεῦτερον ἀλώ-
νισμα διὰ τῶν ποδῶν τῶν ζώων, ὥστε νὰ ἀποφλοιωθῇ ὁ σίτος κλπ;

Ἄρχοντο. κόμπια. οὐ. χυρὶ. οὐ. οὐ. οὐ. οὐ. οὐ. οὐ. οὐ. οὐ. οὐ.
 καὶ οἱ βυγγεῖς. καὶ οἱ βυγγεῖς.

5) Πῶς γίνεται ἡ ζευῖσις τῶν ζώων διὰ τὸ δεῦτερον, ὡς ἀνωτέρω, ἀλώ-
νισμα; Ποῦ ἀπαντᾶται τὸ ἀλώνισμα τοῦτο; πῶς λέγεται; (Ἐν

Κρήτη: ξεβαβούλισμα και καρπολώνεμα)· διὰ ποῖα δημητριακὰ συν-
ηθίζεται τοῦτο

- 6) Ἐφοῦ διὰ τοῦ λιχνίσματος (ἀνεμίσματος) ἀποχωρισθοῦν τὰ ἄχυρα,
πῶς γίνεται ἡ διαλογή τοῦ καρποῦ ἀπὸ τὰ μετ' αὐτοῦ παραμείναντα
χονδρὰ τεμάχια τῶν σταχύων (τοὺς κοντύλους, κόμπια κ.ἄ.) ;

.. Μὲ τὴν βαρυστασίαν διὰ βαρύνεστος
.. τῶν βαρῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν ζαναυφῶν
.. ἀπὸ τῶν δριμόνι

Γίνεται τοῦτο κατὰ τὸ ἀνεμίσμα, ἀπομακρυνομένων τῶν ξένων αὐτῶν
ὑλῶν ὑπὸ γυναικὸς διὰ σαρώθρου, ἢ δι' ἄλλων μέσων, ὡς π.χ. κόσκι-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

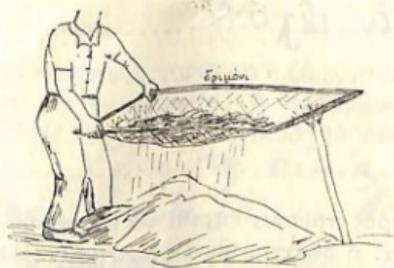
ΑΘΗΝΩΝ

κόσκινο πάλαι δερμάτινον

κόθρος ἢ ἀχυλῶνος

ἐριμόνι

νων μὲ ὅπας διαφόρων μεγεθῶν' π.χ. μὲ τὸ κόσκινον τὸ καλούμενον
κατὰ τόπους : βολίστρης, δερμόνι, δορμόνι, δριμόνι, ρεμόνι κλπ.

2) Πώς λέγεται ή φωτιά αυτή; (π.χ. φανός, άφανός κλπ.). Νυχτέρι

β'. 1) Ποιοι ανάπτουν την πυράν παιδιά, ηλικιωμένοι, ποιος άλλος; ...

Λυκίους χείρι... 15... 20... έγω... αρχά... και... μεγάλοι
... παρ' ες φαρύς

2) Ποιος ή ποιοι συλλέγουν τὰ ξύλα, θάμνους κλπ. διά την πυράν.
Τὰ κλέπτουν; "Αν ναι, από ποιον μέρος; ...

... Τά... παιδιά... έφ' έργων... ζύγια... από... τὰ χειτονικά
... βώγια... και... δικά τους

3) Πώς γίνεται ή συγκέντρωσις των. (Περιγράψατε λεπτομερώς)

Αρχικώς... τίν... αυτών... τὰ... παιδιά... μέ... ζύγια
... από... έφ' έργων... από... τὰ... χειτονικά... βώγια
... κατόπιν... έμφ... ούσαι... άσχημα... έφ' έργων... και... γίγμ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

γ'. Ποιαί αί συνήθειαι εις κάθε τόπον διά κάθε πυράν;

1) Προσευχαί, διάφοροι έπικλήσεις, έρκεία άσματα, κρότοι, θόρυβος.
Καταγράψατε τὰ σχετικά κείμενα

... Τραφονδία... και
... χοροί... Τά... αυναυδιάρην... τραφονδία...
... τραφονδούβαν... κάσων... κάσων... έξεχαν... και
... αν... έυδοκα... ή... ααδύματα... δια... έργων...
... ααφρωτών... των

2) Πηδήματα, χοροί γύρω από την πυράν. (Περιγραφή λεπτομερής)

... Παρ' ες φαρύς... οι... νεί... όταν... ή... γυμνά
... είχε... μεγάλοι... βρόχοι... χιόν... να... δείξουν... ενώ
... τή... γυμ... των... ααδούβαν... ααρ' ες φαρύς
... έμφ... τίν... ααδύων... και... ααδούβαν... έσάν...

- 3) Τί καίονται εἰς τὰς πυρὰς αὐτάς· (κάψιμον τροχοῦ ἀμάξης, λουλουδιῶν τοῦ Μάρτη, τοῦ στεφάνου τῆς Πρωτομαγιάς κλπ.)

.. Μον. ο. κ. ζ. δ. λ. α.

- 4) Καίονται (ἢ ἐκαίοντο) ὁμοίωσά· π.χ. κατὰ τὸ Πάσχα ὁμοίωμα τοῦ 'Ιούδα' (περιγράψατε λεπτομερῶς)

οχι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 5) Παραθέσατε λεπτομερῆ περιγραφήν τοῦ ἐθίμου εἰς τὸν τόπον σας

Περιγραφή
Γεωργιου βίου κατοικιών
Κοινότητας Γιοριτσάς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Υπό Δ/λω. Ν. Ανδριτσάκη
Ιανουάριος 1970.

ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΣΣ ΓΚΟΡΤΣΕΣ-ΔΑΚΩΝΙΑΣ

Ἡ Γκορτσά είναι ἕνα γεωργοκτηνοτροφικό χωριό τῆς Δακωνίας. Ἰπὸ τοῦ 1920 πολλοὶ ἠσχολοῦντο μὲ τὴν κτηνοτροφίαν. Σήμερα ὅμως καὶ κυρίως μετὰ τὸ 1940 οἱ περισσότεροὶ κτηνοτρόφοι ἐπώλησαν τὰ αἰγοπρόβατα τῶν καθ' ἑσθλοῦνται μόνον μὲ τὴν γεωργίαν καὶ κυρίως μὲ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐλιάς. Ἐλάχιστοι εἶναι σήμερα τσοπάνηδες 10-15 άτομα καὶ μὲ λιγοστὰ γιδοπρόβατα. Διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ποιμνίων (κοπαδιῶν) ἐχρησιμοποιοῦν τὰς ἀγρίας ἐκτάσεις ὡς καὶ τὰ μὴ ἐσπράμενα κτήματα εἰς ὅλας τὰς περιοχὰς ὅπου ὑπάρχον ποιμνιοστάσια (μανδριά).

Οἱ κάτοικοι τότε ἀλλὰ καὶ σήμερα ἀκόμη ἐλάχιστοι σπέρνουν δημητριακὰ λόγω χαμηλῆς ἀποδόσεως. Τὰ κτήματα ἔμεναν σὲ διαιτη τολῆχιστον ἀγρανάπτουσιν. Κατὰ τὸ χρόνον τῆς ἀγραναπάσεως ἐπώλουν τὰ κτήματα ὡς λεβράδια εἰς τοὺς κτηνοτρόφους.

Ἡ γεωργικὴ γῆ ἀνῆκε κατὰ βάσιν εἰς φυσικὰ πρόσωπα καὶ μόνον μέρους τῆς ἀγρίας ἐκτάσεως ἀνῆκε εἰς τὴν Κοινότητα.

Παλαιὰ συνθήεια ἀλλὰ καὶ σημερινὴ ἀκόμη ἦτο καὶ εἶναι ὁ πατέρας νὰ διατηρῆ τὴν περιουσίαν τῶν υἱῶν καὶ μόνον μετὰ θάνατόν νὰ περιέρχεται εἰς τοὺς υἱοὺς. Ὁ πατέρας ὅμως κανεὶς εἶχε κορίτσια τότε παραχωρεῖ μέρους τῆς περιουσίας του ἐν ζωῇ κατὰ τὸν γάμον τῶν υἱῶν ἐπιπέτας ἀνεπιπέτας ἀνεπιπέτας ἀνεπιπέτας ἀνεπιπέτας ὁ υἱὸς καὶ διέμενε μακρὰν τῆς περιουσίας οἰκίας τότε τοῦ παρεχώρει ἕνα ἢ δύο κτήματα.

Ἰπὸ τοῦ 1920 καὶ μέχρι τοῦ 1940 περίπου οἱ κτηνοτρόφοι (τσοπάνηδες) ἠσχολοῦντο μόνον μὲ τὴν κτηνοτροφίαν, σήμερα ὅμως ἀσχολοῦνται καὶ μὲ τὴν γεωργίαν διότι ἔκαναν πολλές ἀγορὰς κτημάτων ἴδια ἀπὸ τὸ 1945 καὶ ἔντεθεν.

Οἱ τεχνεῖται ἐλάχιστοι τὸν ἀριθμὸν πρὸ τοῦ 1920 ἠσχολοῦντο κατὰ κύριον λόγον μὲ τὴν γεωργίαν καὶ ἐν παρέργῳ μὲ τὴν τέχνην τῶν. Σήμερον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀσχολοῦνται συγχρόνως καὶ μὲ τὴν τέχνην καὶ μὲ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων τῶν.

Τσιφλικάδες μεγάλους δέν εἶχε τὸ χωριό, οὔτε μοναστηριακὰ κτήματα ὑπῆρχαν στὴν περιοχὴ μας γιὰ νὰ εὐρίσκουν οἱ κάτοικοι ἔργασαν. Διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ 1920 οἱ ἄνδρες κυρίως ἐπῆγαιναν δι' ἔργασαν ἐποχικῶς εἰς Πύργον Ἠλείας διὰ τὸ σκάσιμο στῆς σταφίδες, ὡς καὶ εἰς τὴν Κερατέαν Ἀττικῆς ὡς ἐργάται εἰς τὰ καμίνια.

Ὅταν ἀνοίξε ἡ Ἀμερικὴ πολλοὶ ἐφυγὰν πρὸς ἀναζήτησιν ἔργασίας καὶ νέας τόχης εἰς αὐτήν. Στὴν ἀρχὴ ἐφευγαν νεοὶ μετὰ ὅμως τὸ 1920 ἄρχισαν νὰ φεύγουν καὶ νέες. Τὰ τελευταῖα ὅμως χρόνια καὶ κυρίως ἀπὸ τὸ 1946-1967 ἔγινε ἀποφίλωσις τοῦ χωρίου ἀπὸ νέους καὶ νέες, ἄλλοι ἐφυγαν γιὰ τὸ ἐξωτερικὸν (Ἀμερικὴ, Καναδὰ, Αὐστραλία καὶ ἄλλοι εἰς πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ) (Ἀθήνα, Σπάρτη κ.λ.π.)

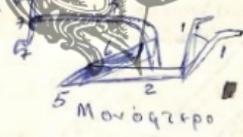
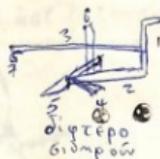
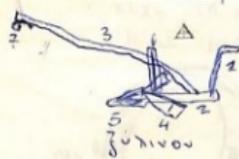
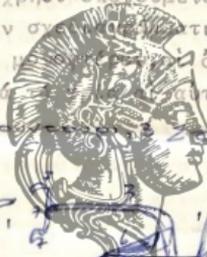

Πρὸ τοῦ 1920 ὅλοι οἱ κάτοικοι εἶχαν δικὰ τους ζῶα (ζῶα) γιὰ τὶς ἀγροτικὰς ἔργασίαις καὶ κυρίως, βόδια καὶ ὄνους. Μὲ τὴν κῶ-
 προν τῶν ζῶων καὶ κυρίως τῶν αἰγοπροβάτων ἐλιπαίναν μόνον τὰς
 ἄλιες, τὰ δημητριακὰ τὰ ἔσπερναν ἄνευ λιπᾶσεως. Ἀπὸ τὸ 1924
 περίπου ἔκαναν τὴν ἐμφανισιν τῶν τα χημικὰ λιπᾶσματα εἰς μικρὰν
 κλίμακα (5-10 ἄτομα τὰ ἐχρησιμοποιοῦν). Ἀπὸ τὸ 1935 καὶ ἐντεῦθεν
 ἐγενικεῖθη ἡ χρῆσις τῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν δημητριακῶν,
 καὶ 3-4 ἄτομα ἔκαναν χρῆσιν τοῦτων καὶ εἰς τὴν δένδροκαλλιέρ-
 γειαν. Δὲν τῶ χρόνῳ πῆξθη ἡ χρῆσις τῶν, ἀπὸ τοῦ 1960 καὶ ἐντεῦ-
 θεν ἄνευ χημικοῦ λιπᾶματος δὲν γίνεται οὐδεμίαν καλλιέργεια.

Ἀπὸ τὸ 1924-1927 περίπου εἰσήχθη ἡ χρῆσις τοῦ σιδήρου.
 ἄροτρου ἐν ἀρχῇ ὀψιτεροῦ δι' ὅλα τὰ κτήματα καὶ κυρίως τὰ πε-
 τρώδη τοῦτο εἶναι πανομοιότυπον τοῦ παλαιῦ ξυλίνου, βραδύτερον
 δὲ τὸ ἔτος 1938 περίπου διὰ τὰς κάμπους ἐχρησιμοποίησαν τὸ μο-
 νοψτερο ἐλαχιστοί. Ταῦτα ἐπρομηθεύοντο ἀπὸ τοῦ σιδηρουργοῦ
 τῆς ἑκάρτης. Ἀπὸ τὸ 1950 περίπου ἔξη φανίσθη τὸ ξυλίνον ἄροτρον
 δηλ. ἔπαυσε παντελῶς χρῆσις οὐλοῦμενον.

Κατωτέρω παραθέτω ἐν συντομίᾳ τρία εἴδη ἄροτρων ἦτοι
 ξυλίνου, διψτεροῦ καὶ μονόψτερο. Ἡ ὀνομασία ἐκάστου μέρους
 τοῦτων εἶναι καὶ διὰ τὰς εἰρηνογραφίας.

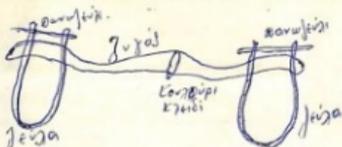
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΑΙΣΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η χρήση τρακτέρ ήρχισεν από τό 1949 από δέ τό 1965 καί έντεϋ
θεν έγενικεβθη ή χρήση του.

Τό ζόλινον άλέτρι τό έφτιαναν οί ίδιοι οί γεωργοί μέ τά μέχρι
σημερον χρησιμοποιούμενα γνωστά έργαλετα πρίονι, άρλίδι, ξυλοφάι,
σιμιλάρι καί σιεπάρι.

Μέχρι τό 1940 περίπου διά τό όργωμα έχρησιμοποιοϋν κυρι-
ως βόδια καί έλάχιστοι ήμιόνουσ, όνουσ καί ίππουσ, μετά τό 1940-
1945 έπαυσαν νά χρησιμοποιοϋσιν βόδια διά τό όργωμα. Ουδέποτε έχρη-
σιμοποιήθη διά τό όργωμα έν ζών. Διά τό ζευγάρισμα μέ βόδια
άναγκαιοσ ητο ό ζυγός ό όποιοσ σήμερα δεν χρησιμοποιείται είς
τά άλλα ζώα. Ουτοσ ητο ώσ' κατωτέρω:

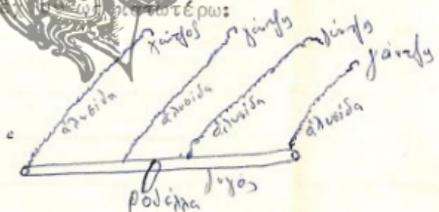
Από την έποχή που ήρχισε νά γίνεται τό όργωμα μέ ήμιόνουσ δηλ.
από τό 1930-1935 τό πρώτον καί από του 1940-1945 γενικώσ διά
τό ζέψιμο τουτων χρησιμοποιοϋντοσ λεμαριέσ καί τόυε ζυγός:

Ο ζυγός ητο έν σιδηροσ όργανον όποιον έτοποθέτουσ κάτω
από τήσ κοιλίασ των δύο ζώων. Είς άκρα καί τό μέσον αύτου
προσδέδουσ τήσ άλυσίδεσ από τήσ λεμαριέσ. Ουτοσ ητο
είχε μία ροδέλλα από τήσ ροδέλλεσ στερώνετο τό άλέτρι.
Η λεμαριά ίσελ ό ζυγός καί στερώνετο κατωτέρω:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΧΗΝΩΝ

λεμαριά

Τό όργωμα γίνεται ή από τοϋσ άνόδρεσ καί κυριώσ από τοϋσ ιδιοκτη-
τασ των ζών. Διά τό όργωμα φορουσ στο λαμό των ζών τήσ λεμα-
ριέσ, περνουσ τό ζυγό κάτω από τήν κοιλιά τουσ καί τόν στερεώνουσ
μέ τήσ άλυσίδεσ από τήσ λεμαριέσ. Ουτοσ ητο στή ροδέλλα του ζυγου κρεμουσ τό άλέτρι καί μέ σχοινιά που
προσδέδουσ στην άλετρονορά καί τήν καπιστράδα των ζών ή στα
κέρατα των βοών παλαιότερον τά κατευθόνουσ διά τό όργωμα.
Τό όργωμα γίνεται κατ' ευθείαν γραμμήν καί σέ σποριέσ που τήσ
χωρίζουσ μέ σιλακιά.

Ουκου ητο άδύνατον νά κληοίση ζών συνήθωσ στήσ πετρώδεισ ήρεσ

των άγρών τη σποράν τήν έκαναν με τό ξινάρι, σήμερα όμως δέν τά καλλιεργούν τά μέρη αυτά καθόλου ως έσόμενα. Διά τήν σπορά δημητριακών και γενικώς διά κάθε καλλιέργειαν γίνεται ή σχετική προετοιμασία του χωραφιου από τό προηγούμενον έτος. Από αρχές Μαρτίου γίνεται όργωμα του χωραφιου περί τό τέλος 'Απριλλίου γίνεται διβόλισμα. Το φινόπωρον—μέσα Σεπτεμβρίου—γίνεται καθαρισμός του χωραφιου από τούς θάμνους, τ' άγκάθια και λοιπά ζιζάνια. Μέ τις πρώτες βροχές 20-30 'Οκτωβρίου συνήθως άρχίζει ή σπορά. Πρίν άρχισαι τό όργωμα διά τήν σποράν πρώτα σκορπίζουν τό λίπασμα και έν συνεχεία τό σπόρο από τό ταγύρι. Μετά τό όργωμα της σποράς ό σπόρος έκαλύπτετο με σκάλισμα ή σβάρνισμα. Για τό σβάρνισμα πρώτα έδεναν πίσω από ένα ζων συνήθως όνον ένα μεγάλο τουφωτό (πυκνό) κλαρί, σήμερα όμως χρησιμοποιοϋν τις γνωστές σιδερένιες σβάρνες. Τήν άνοιξιν Μάρτιον ή 'Απρίλιον έκαναν τό βοτάνισμα δηλ. έβγαζαν με τά χέρια τά χερτάρια που φύτρωναν μέσα στό σιτάρι κυρίως. Τώρα ή καταστροφή των ζιζανίων γίνεται διά ραντισμου με ειδικό φάρμακο, με άτομικές φεκασθηρες της πλάτης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Περί τό τέλος και άρχές του Μαρτίου άρχισμός της κρισης πρώτα και έν συνεχεία του σιταριου γίνεται με όρεπάνια από έξόρως και γυνίκες. Ούτε με όρεπάνια ούτε με όρεπανάκια. Με τις χερρές που κούρουν οι γεωργάδες τις τοποθετοϋν πολλές μαζί εις τό έδαφος με τήν βοήθειαν της αβύσσου προς τήν αυτήν κατε ύθουν. Άϊόων άνθρωποι που δένουν τα δερμάτια συνήθως ένδρες βάζουν πολλές πολλές χερρές μαζί και τός κάνουν ένα μεγάλο δεμάτι ή σκουλίδα όπως λένε. Το δέσιμο γίνεται με μεγάλους στάχους τούς όπολους ένώνουν διά στριψίματος των κεφαλών. Μετά τό δέσιμο άρχιζε ή μεταφορά στό άλωνι και έκαναν θεμωνιές δηλ. τά έτοπο θέτουν εις κυκλικούς σάφους με τās κεφαλές των στάχτων προς τό κέντρον. Σήμερα τις θεμωνιές τις κάνουν ή στο χωράφι ή εκεί που θά έλθη ή μηχανή άλωνισμού στέλεγόμενο θεμωνοστάσι. Πρώτα που ησαν έν χρήσει τά πετράλωνα (καθ' ότι από του 1953 ήρχισεν ο άλωνισμός με μηχανάς) διά να γίνη ο άλωνισμός έπρεπε να γίνη ή προετοιμασία του άλωνιου, δηλ. ο καθαρισμός του από τά ξεροχόρταρα και να σφραγισθούν αι ενώσεις των πλακών δι' έπαλειψως με μελίγμα κόπρου βοτων (σβουινιά ή βουνιά) με άχυρα. Κατόπιν άπλωναν τά δερμάτια ή τις σκουλίδες γύρω στο άλωνι κατ' όμοιότυπους κόβλους, κατόπιν έκοπταν τά δεσμάτια και άπλωναν τούς στάχους επί μίαν ή δύο ήμέρας διά να άγριέψουν (να λιασθούν) 'Εν συνεχεία άρχιζε τό άλώνισμα, πρό του 1920 με βόδια, κατόπιν με άλογα ή μουλάρια. Αν ήταν μικρό τό άλωνι (ή άλωνισομένη ποσότης) έβαζαν τά δικά τους ζωα διάτό άλώνισμα άλλως έβαζαν τούς

βαλμάδες τούς όπολους επληρωσαν με ειδος και τούς τάϊζαν .
 Όταν το άλώνισμα γινώταν με τά βόδια έχρησιμοποιοϋσαν και
 σβάρνες ξύλινες μήκους ενός μέτρου και πλάτους 50 " εως 80 εκ.
 πάχους τριών - τεσσάρων εκατοστών οι όποιες στη μία επιφάνεια
 ειχαν τρόπες 2-3 εκ. διαμέτρου γεμιόμενες με κομμάτια από μυλό
 πετρες. Η επιφάνεια αυτή της σβάρνας έσυρετο επάνω στους στάχους
 Πολλές φορές για έξου να έχη βάρος μεγαλύτερο και να κόβη καλλι
 τερα- ανέβαιναν επάνω εις αυτήν οι άνθρωποι που οδηγούσαν τά
 βόδια. Το ζέσιμο των βοδιών εγένετο διά του ζυγοϋ που χρηση
 μοποιοϋταν στο όργωμα διότι συνήθως δύο βόδια έχρησιμοποιοϋν
 διά τόν άλωνισμόν , και υπό τό σημειον από όπου προσδένεται τό
 αλέτρι έδεναν τή σβάρνα. Τά βόδια έζυριζαν κυκλικώς στο άλωνι χω
 ρίς να ειναι δεμένα στο στήρο, ό άνθρωπος που τά έκολούθουσε
 τά ώδηγει με τήν τριχιά που ητο δεμένη στα κέρατά των και με
 τήν ξύλινη βουκέντρα που ειχε στην άκρη ένα καρφάκι τά τρυκούσε
 να ποσούν και να προχωρουν.

Όταν τό άλώνισμα εγένετο με ^{βουκέντρα} άλλα ταϋτα έδένοντο τό ένα πλησιον
 του άλλου με θηλεές από ^{βουκέντρα} στο λαιμό, τό έσωτερικό
 ζών έδένετο με μακρυνά ^{βουκέντρα} στο σιϋλο ή στήρο που ητο
 άκριβως εις τό κέντρον ^{βουκέντρα} και έλλογα γύριζαν κυκλικώς στο
 άλωνι ^{βουκέντρα} όποτα τυλιζονταν στο στήρο ^{βουκέντρα} εις τήν
 γη, τό έξωτερικό ζών εγίνετο με μακρυνά και τανάπαλιν και αρχι
 ζαν να ζυρρίζουν κατ' ανατολιν ^{βουκέντρα} μέχρις ότου φεραν μέχρις ότου ζετυλιγθη
 ή τριχιά. Στα άκρα συνήθως ειχε ^{βουκέντρα} τούσα τά ποιά γερά ζα λόγω
 του μεγαλύτερου κύκλου που ειχαν να κάνουν. Διά να τρέχουν τά
 ζώα τά κτυπούσαν με τή βίτσια ή βίτσα ήτοι ξύλινη ράβδος ενός
 μέτρου (βιτσόξυλο) ^{βουκέντρα} στήν όποιαν έδένετο πέτσινο λουρι μήκους
 2 μέτρων περίπου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Όταν αρχιζε ό τεμαχισμός των στάχων μετά δεκράνια ξύλινα πρός
 του 1920 και μετά σιδηρά και ξύλινα γύριζαν τούς στάχους ήτοι
 τούς κάτω τούς έφεραν επάνω και συβέχιζε τό άλώνισμα μέχρις
 άποχωρισμού του καρπου από τούς στάχους. Κατόπιν με τά δεκράνια
 και τά ξυλόφτιαρα έκαναν ένα σωρό (καρπός και άχυρο μαζί) τό λεγό
 μενο λαμνί και όταν αρχιζε έλαφρό άεράκι αρχιζε και τό λιχνίσμα
 διά τόν άποχωρισμόν του καρπου. Κατά τήν διάρκειαν του λιχνίσματος
 τόν σχηματιζόμενον σωρόν του καρπου έκαθάριζαν κάθε τόσο με
 σκοϋπες ή σαρωματινες φτιασμένες συνήθως από άγριαφάνα ή κριμελα
 φάνα. Αϋτά που έβγαζαν από τόν καθαρισμό τά λεγόμενα κόμπια πρό
 του 1920 και κατά τήν διάρκειαν της κατοχής τά κοπάνιζαν με τόν
 κόπανο διά τόν άποχωρισμόν του καρπου κατά τ' άλλα χρονικά δια
 στήματα τά έπερναν χωριστά όπως ηταν και τά έρριπταν εις τις κόττες.
 Τό σιτάρι ή τό κριθάρι διά να καθαρισθη πελεκιως τό περνούσαν από

τό δριμύνη. Τό καθαρό πλέον γέννημα σιτάρι ή κριθάρι τό έκαναν σωρό κάρφωναν έπάνω τό ξυλόφτιαρο καλ άρχιζε τό μέτρημα καλ ή τοποθέτησις του στα σακκιά για τή μεταφορά στο σπίτι. Για μέτρο ειχαν ένα τενεκέ του πετρελαίου καλ υπολόγιζαν τέσσερους τενε κέδες ένα μετερτίκι καλ έλεγαν εκανα τόσα μετερτίκια. Ανάλογα με τά μετερτίκια που έκαναν επλήρωναν τούς βαλμάδες. Τό άχυρο τό μετέφεραν στον άχυρώνα μέσα στο σπίτι ή πλησίον αυτοτ σε καλύβες με τά χαράρια δηλ. μεγάλους σάκους μήλους 2 μέτρων πλάτους 1 έως 1,50. Στο σπίτι κατόπιν με τό κόσκινο άφαιρούσαν τούς άτροφικούς σπόρους ώσκαλ τά άλλα ξένα σώματα από τό γέννημα καλ κρατούσαν τό σπόρο δια τόν άλλο χρόνο.

Με κηπευτικά δέν άσχολούνται πολυ μόνον μερικές βραγιές 20-50 τεταργ. μέτ. δια τας οικογενειακάς ανάγκας εφθτευαν με τήν τσάπα. Δια τήν τροφήν των ζώων χρησιμοποιούν καλ σανό (βίκο, βράμη, κριθάρι) ή καλλιέργειά τους γίνετα όπως καλ του σίτου μόνον οτι πριν άκόμη φωμ. ώθει ο καρπός του, δηλ. είναι άκόμη πράσινα άρχας καίου τά κόπτουν τ' αφήνουν κατω νε λιασθούν για να ξεραθούν καλ κατόπιν τά δένουν με τήν βράμη (χειρόβολα) με σύρμα, τό κριθάρι όμως καλ τή βράμη με τήν άκόμη τά δένουν με τούς ίδιους τούς στάχυς των.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ

... η οποία ήρθε να αντικαταστήσει τις κανείς δέν ένθυμείται, ή καλλιέργεια είναι οτι αυτή ήρχισεν πρό του 1890. Τό φύρεμα γίνεται από τον Απρίλιον παλιότερα καλ σήμερα άκόμη όταν είναι μικρή ή έκτετατό τό βγάλσιμο γίνεται με τήν τσάπα. Από τό 1935 καλ μέχρι σήμερα σε μεγάλες καλλιέργειες γίνεται με τό δίφτερο αλέτρι. -

- Η συλλογή των ως άνω στοιχείων έγένετο εις τήν Γκοριτσάν κατά τας βραδυνάς ώρας έντός του καφενείου. Τας πληροφορίας έδωσαν
- 1) ο κ. Γεώργιος Ν. Χρόνης έτων 65 κάτοικος Γκοριτσάς γεννηθείς έν Γκοριτσά, τελειόφοιτος Γυμνασίου, κτηματίας - γεωργός
 - 2) ο κ. Ιωάννης Π. Οικονόμου έτων 67 τελειόφοιτος Γυμνασίου κτηματίας - συνταξιούχος Κοινοτικός Γραμματέας, κάτοικος Γκοριτσάς γεννηθείς έν Γκοριτσά.

(Η συλλογή αυτή έγένετο από της 20ης Δεκεμβρίου 1969 έως 25 Ιανουαρίου 1970 υπό του Δ. Νικολάου Σ. Ανδριτσάκη)